

Sygn. akt XVI GC 3420/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Klaudia Piekarczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2017r. w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. K.**

przeciwko (...) **Bank Spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 6.000 zł

I. zasądza od pozwanego (...) Bank Spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 6.000 (sześć tysięcy) złotych wraz z odsetkami ustawowymi z opóźnienie od dnia 26 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) Bank Spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 2.667 (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.417 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XVI GC 3420/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 1 lipca 2016 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) A. K. wniosła o nakazanie pozwanemu (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zapłaty kwoty 6000,00 zł stanowiących wynagrodzenie za zobowiązanie do nieprowadzenia działalności konkurencyjnej w lokalu placówki partnerskiej przez okres 6 miesięcy po zakończeniu trwania umowy przysługujące jej z tytułu zawartej z pozwanym umowy agencyjnej. Zgodnie z postanowieniami umowy, powódce za zakaz konkurencji przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 5 % średniego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich trzech miesięcy przed rozpoczęciem okresu wypowiedzenia, nie więcej jednak niż 1000 zł. Powódka dochodzi zapłaty wynagrodzenia w kwocie maksymalnej z uwagi na fakt, iż w ostatnich trzech miesiącach przed rozpoczęciem okresu wypowiedzenia osiągnęła średni dochód w wysokości 77 910,90 zł, zaś 5 % tego dochodu stanowi 3 895,54 zł. Pomimo wystosowania do pozwanego wezwania do zapłaty, G. (...) nie uiścił żądanej kwoty. Powódka wniosła również o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (pozew k. 2-5).

W dniu 18 lipca 2016 r. tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt XVI GNc 5511/16, orzekając zgodnie z żądaniem powoda. (nakaz zapłaty k. 48).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 30 sierpnia 2016 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) pozwany zaskarżył powyższy nakaz w całości wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że roszczenie powódki jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwany podniósł, że w niniejszej sprawie zaszła przewidziana w § 3 ust. 2 aneksu do umowy agencyjnej, przesłanka wyłączająca uprawnienie powódki do wynagrodzenia za powstrzymywanie się od działalności konkurencyjnej, a mianowicie wypowiedzenie umowy przez A. K.. Pozwany wskazał, że zapisy dotyczące wyłączności nie rozróżniają trybu wypowiedzenia umowy przez partnera, a zatem obejmują zakresem zarówno rozwiązanie umowy w trybie natychmiastowym, jak i z zachowaniem trybu wypowiedzenia. Powódka zaś składając jednostronne oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy w dniu 4 października 2012 r. doprowadziła do zaistnienia przesłanki z § 3 ust. 2 aneksu do umowy, wskazując jednocześnie, że objęcie wyłączeniem obu sposobów rozwiązania umowy przez partnera potwierdza fakt, iż w przypadku złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy przez bank, wynagrodzenie nie przysługuje jedynie w wypadku rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym. Wynagrodzenie byłoby należne w wypadku rozwiązania umowy przez bank z zachowaniem okresu wypowiedzenia. (sprzeciw k. 57-58).

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 maja 2012 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł z A. K. jako agent aneks nr (...) do umowy agencyjnej nr (...). Na podstawie aneksu, strony nadały umowie nr (...) z dnia 18 grudnia 2007 r. nowe brzmienie. Na podstawie aneksu Bank zlecił A. K. wykonywanie w imieniu i na rzecz Banku czynności agencyjnych, szczegółowo określonych w załączniku nr 1 do umowy, a A. K. zlecenie przyjęła. Z tytułu wykonywanych czynności agencyjnych, A. K. przysługiwało wynagrodzenie prowizyjne na zasadach i w wysokości określonych w załączniku nr 6 do umowy. Wynagrodzenie przysługiwało wyłącznie za prawidłowe i zgodne z treścią umowy wykonywanie czynności agencyjnych. Wynagrodzenie nie przysługiwało, gdy oczywiście było, że umowa nie zostanie wykonana na skutek okoliczności, za które Bank nie ponosi odpowiedzialności, a prowizja już wypłacona w takim wypadku podlegała zwrotowi. Agent otrzymywać miał rozliczenie za kolejne miesiące kalendarzowe w terminie do 10 dni roboczych po zakończeniu miesiąca. Wpłata wynagrodzenia następować miała na podstawie faktury wystawionej przez Agenta (...) w terminie 10 dni roboczych od momentu otrzymania faktury przez Bank (§ 12 umowy).

(...) zobowiązał się w trakcie trwania umowy oraz w okresie 6 miesięcy od jej zakończenia do powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej w lokalu placówki partnerskiej „zakaz konkurencji”. Z tytułu zakazu konkurencji partnerowi przysługiwało wynagrodzenie według następujących zasad: jeśli umowa obowiązywała przez okres od 1 roku do 5 lat - 5% średniego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich 3 miesięcy kalendarzowych przed rozpoczęciem okresu wypowiedzenia, nie więcej niż 1000 zł brutto; jeśli umowa obowiązywała przez okres dłuższy niż 5 lat - 10 % średniego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich 3 miesięcy kalendarzowych przed rozpoczęciem okresu wypowiedzenia, nie więcej niż 1000 zł brutto. W przypadku obowiązywania umowy przez okres krótszy niż rok, wypowiedzenia umowy przez partnera lub rozwiązania umowy przez bank w trybie natychmiastowym bez zachowania okresu wypowiedzenia wynagrodzenie z tytułu zakazu konkurencji nie przysługiwało. (§ 3 umowy)

Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Każdej ze stron przysługiwało prawo jej rozwiązania z zachowaniem 6-miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca. Dla wypowiedzenia zastrzeżono formę pisemną pod rygorem nieważności (§ 20 umowy). Bank miał prawo wypowiedzenia umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia również wówczas, gdy działanie partnera naraża na szkodę dobre imię lub wizerunek banku albo dobre imię klientów, działanie partnera naraża lub powoduje szkodę materialną dla banku lub klientów, partner otrzymuje dodatkowe korzyści od klientów w związku z wykonywaniem czynności agencyjnych lub też takich korzyści żąda lub uzależnia wykonanie czynności agencyjnych od ich otrzymania, narusza postanowienia umowy dotyczące ochrony tajemnicy lub ochrony danych osobowych, narusza inne postanowienia umowy. (...) zaś miał prawo rozwiązania umowy bez okresu wypowiedzenia w przypadku spóźniania się banku z wypłatą bezspornych należności na rzecz partnera o więcej niż 30 dni, zmiany przez bank zasad wynagradzania partnera niezgodnie z zapisami umowy i

niedostarczania przez bank materiałów niezbędnych do wykonywania czynności agencyjnych, pomimo wyznaczenia przez partnera dodatkowego terminu do ich dostarczenia, nie krótszego niż 21 dni. (§ 20 umowy).

(dowód: aneks k. 11-20)

Umowa agencyjna została rozwiązana przez bank w dniu 29 sierpnia 2012 r. z zachowaniem 6- miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca tj. 28 lutego 2013 r. (**dowód:** pismo z dnia 29.08.2012 r. k. 38).

W dniu 4 października 2012 r. A. K. wypowiedziała umowę agencyjną nr (...) z dnia 18 grudnia 2007 r. bez zachowania okresu wypowiedzenia (w trybie natychmiastowym) z uwagi na opóźnienie w zapłacie należności określonych fakturami z dnia 6 sierpnia 2012 r. i 10 sierpnia 2012 r. (numery faktur odpowiednio: (...)) przez okres przekraczający 30 dni. Pismo doręczono w dniu 5 października 2012 r.

(**dowód:** wypowiedzenie wraz z potwierdzeniem odbioru k. 39-42)

Pismem z dnia 3 sierpnia 2015 r. A. K. wezwała (...) Bank S.A. w W. do zapłaty kwoty 6000 zł stanowiącej wynagrodzenie za obowiązywanie zakazu konkurencji po rozwiązaniu umowy agencyjnej nr (...) zawartej w dniu 18 grudnia 2007 r., a rozwiązanej w dniu 3 października 2012 r. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

(**dowód:** wezwanie k. 43)

(...) S.A. nie wypłacił żądanej kwoty.

(bezsporne)

W dniu 1 października 2015 r. (data nadania) A. K. złożyła wniosek o zawezwanie do próby ugodowej (...) Bank S.A. z tytułu zapłaty wynagrodzenia za obowiązywanie zakazu konkurencji po rozwiązaniu umowy agencyjnej sygn. akt XVI GCo 1350/15. Wniosek został doręczony (...) Bank S.A. w dniu 18 listopada 2015 r.

(**dowód:** zpo k. 21 akt XVI GCo 1350/15).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów złożonych do akt, które nie budziły wątpliwości, co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Autentyczność złożonych do akt sprawy dokumentów nie była kwestionowana a jednocześnie żadna ze stron procesu nie żądała złożenia ich oryginałów. Aczkolwiek dokumenty te stanowiły dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c., to stosowanie do treści art. 233 k.p.c. Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego a w konsekwencji, poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne. Materialna moc dowodowa dokumentu prywatnego zależy, bowiem od jego treści merytorycznej. O materialnej mocy dowodowej dokumentów prywatnych rozstrzyga sąd zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (por. art. 233 k.p.c.; K. Knoppek: Głosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 września 1985 roku, sygn. akt IV PR 200/85, PiP 1988, nr 5). Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia faktycznego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości w zakresie należności głównej i częściowo w zakresie żądania odsetek.

Nie ulega wątpliwości, iż strony niniejszego postępowania łączyła umowa agencyjna. Zgodnie z art. 758 § 1 k.c. przez umowę agencyjną przyjmujący zlecenie (agent) zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem, przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo do zawierania ich w jego imieniu. W pierwszej z dwóch wskazanych sytuacji, agent działa jako pośrednik podejmując czynności zmierzające zawarcia umów, w drugiej zaś jako przedstawiciel działający na podstawie pełnomocnictwa podejmując się zawierania umów z klientami.

Powódka w niniejszej sprawie dochodziła zapłaty wynagrodzenia w kwocie 6000 zł przysługującego jej jako partnerowi za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej w lokalu placówki partnerskiej – „zakaz konkurencji”. W § 3 aneksu z dnia 7 maja 2012 r. strony umówiły się, że (...) zobowiązuje się w trakcie trwania umowy oraz w okresie 6 miesięcy od jej zakończenia do powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej w lokalu placówki partnerskiej „zakaz konkurencji” Z tytułu zakazu konkurencji partnerowi przysługuje wynagrodzenie według następujących zasad: jeśli umowa obowiązywała przez okres od 1 roku do 5 lat- 5% średniego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich 3 miesięcy kalendarzowych przed rozpoczęciem okresu wypowiedzenia, nie więcej niż 1000 zł brutto; jeśli umowa obowiązywała przez okres dłuższy niż 5 lat -10 % średniego miesięcznego wynagrodzenia z ostatnich 3 miesięcy kalendarzowych przed rozpoczęciem okresu wypowiedzenia, nie więcej niż 1000 zł brutto. W przypadku obowiązywania umowy przez okres krótszy niż rok, wypowiedzenia umowy przez partnera lub rozwiązania umowy przez bank w trybie natychmiastowym bez zachowania okresy wypowiedzenia wynagrodzenie z tytułu zakazu konkurencji nie przysługuje.

Pozwany nie kwestionował przyczyny rozwiązania umowy ani wysokości żądanego przez powódkę wynagrodzenia, a jedynie zarzucał, że powódce nie przysługuje wynagrodzenie za zakaz konkurencji z uwagi na fakt rozwiązania przez nią umowy ze skutkiem natychmiastowym, podnosząc, iż jest to przesłanka wyłączająca uprawnienie do wynagrodzenia wynikająca z § 3 ust. 2 umowy między stronami.

Sąd nie podziela argumentacji pozwanego, nie rozróżniającego wypowiedzenia umowy i jej rozwiązania i tym samym wskazującego, że skutek rozwiązania umowy wynagrodzenie z tytułu zakazu konkurencji powódce nie przysługuje. Wskazać bowiem należy, że z treści samej umowy wynika, że strony rozróżniły przypadki wypowiedzenia umowy i jej rozwiązania. W § 3 umowy wskazano, że wynagrodzenie z tytułu zakazu konkurencji nie przysługuje w przypadku wypowiedzenia umowy przez partnera lub rozwiązania jej przez bank w trybie natychmiastowym. W niniejszej sprawie nie zaszła żadna z tych przesłanek. (...) A. K. bowiem nie wypowiedziała umowy z (...) S.A., albowiem wówczas musiałby upłynąć okres wypowiedzenia przewidziany w umowie, co w realiach niniejszej sprawy nie miało miejsca. Powódka bowiem skutek opóźnienia z wypłatą bezspornych należności na jej rzecz skorzystała z przysługującego jej względem banku uprawnienia do rozwiązania umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia.

Strony umówiły się, że każdej z nich przysługuje rozwiązanie umowy z zachowaniem 6- miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca. W świetle powyższego również nie sposób uznać stanowiska pozwanego za słuszne, albowiem strony wyraźnie rozróżniły przypadki wypowiedzenia umowy wskazując 6-cio miesięczny okres tegoż wypowiedzenia, i rozwiązania umowy, w przypadku którego skutek następował natychmiast.

Zgodnie z treścią umowy wynagrodzenie nie przysługiwałoby powódce, gdyby ta wypowiedziała umowę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, jednak tego nie uczyniła.

Podsumowując, powódce przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 6000 zł za zakaz konkurencji wynikający z umowy zawartej z pozwanym.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powódka żądała zasądzenia odsetek od należności głównej od dnia 5 kwietnia 2013 r., jednak żądanie odsetek nie zasługiwało na uwzględnienie w całości. Co prawda powódka dołączyła wezwanie do zapłaty, jednak brak jest dowodu nadania czy odbioru wezwania. Z uwagi zaś na toczące się pod sygn. akt XVI GCo 1350/15 postępowanie o zawiązanie do próby ugodowej Sąd przyjął, iż pozwany powziął wiadomość o wysokości dochodzonego roszczenia w dniu 18 listopada 2015 r., kiedy został mu doręczony wniosek o zawiązanie do próby ugodowej wraz z zawiadomieniem o terminie posiedzenia. Doliczając do tej daty 7-dniowy termin na spełnienie świadczenia, należało uznać, że powodowi należą się odsetki od dnia 26 listopada 2015 r., o czym orzeczono w punkcie I wyroku, w pozostałej części oddalając powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c., w myśl którego Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Z uwagi na powyższe pozwany zobowiązany jest do zwrotu poniesionych przez powoda kosztów postępowania w całości. Koszty poniesione przez powoda obejmowały opłatę sądową od pozwu w kwocie 250,00 zł oraz wynagrodzenie radcy prawnego ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – 2 400 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł. Wobec powyższego należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 667,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie trzecim wyroku.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak sentencji orzeczenia.